

Lieta C-153/21

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2021. gada 5. marts

Iesniedzējtiesa:

Tribunal administratif (Luksemburga)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2021. gada 1. marts

Prasītāji:

A

B

C, kuru uz likuma pamata pārstāv viņa vecāki

Atbildētājs:

Ministre de l'Immigration et de l'Asile

***Tribunal administratif du Grand-Duché de Luxembourg* (Luksemburgas
Lielhercogistes Administratīvā tiesa)**

2. palāta

SPRIEDUMS

I. Pamatlietas priekšmets

- 1 A kungs un B kundze cēla prasību atcelt *Ministre de l'Immigration et de l'Asile* [Imigrācijas un patvēruma lietu ministra; turpmāk tekstā – “ministrs”] lēmumu, kas pieņemts 2020. gada 8. decembrī un ar kuru par nepieņemamu atzīts viņu nepilngadīgā bērna C starptautiskās aizsardzības pieteikums un viņiem ir noteikts atstāt teritoriju.

II. Tiesību akti

1. Starptautiskās un Savienības tiesības

- 2 Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 24. pantā “Bērnu tiesības” ir noteikts:

“[..]

2. Visās darbībās, kas attiecas uz bērniem, neatkarīgi no tā, vai tās veic valsts iestādes vai privātas iestādes, pirmkārt jāņem vērā bērna intereses.

[..]”

- 3 Direktīvas 2011/95/ES¹ 23. pantā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, lai varētu tikt saglabāta ģimenes vienotība.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēja ģimenes locekļi, kas atsevišķi nekvalificējas šādas aizsardzības saņemšanai, ir tiesīgi pieprasīt pabalstus, kas minēti 24. līdz 35. pantā, saskaņā ar valstī noteiktajām procedūrām un ciktāl tie savienojami ar ģimenes locekļa personīgo tiesisko statusu.

[..]”

- 4 Direktīvas 2013/32/ES² 33. panta 2. punktā ir noteikts:

“Dalībvalstis var uzskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikumu par nepieņemamu tikai tad, ja:

a) cita dalībvalsts ir piešķirusi starptautisko aizsardzību; [..].”

- 5 Regulas (ES) Nr. 604/2013³ (turpmāk tekstā arī “Dublinas III regula”) 21. panta 1. punktā ir noteikts:

“Ja dalībvalsts, kurai iesniegts starptautiskās aizsardzības pieteikums, uzskata, ka par šā pieteikuma izskatīšanu ir atbildīga cita dalībvalsts, tā iespējami īsā laikā un jebkurā gadījumā trīs mēnešos no pieteikuma iesniegšanas dienas 20. panta

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (pārstrādāta versija) (OV 2011, L 337, 9. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2013. gada 26. jūnijs), ar ko paredz kritērijus un mehānismus, lai noteiktu dalībvalsti, kura ir atbildīga par trešās valsts valstspiederīgā vai bezvalstnieka starptautiskās aizsardzības pieteikuma izskatīšanu, kas iesniegts kādā no dalībvalstīm (OV 2013, L 182, 31. lpp.).

2. punkta nozīmē var pieprasīt minētajai otrajai dalībvalstij uzņemt attiecīgo pieteikuma iesniedzēju.

[..]”

6 Visbeidzot, puses arī atsaucas uz ECPAK 3. pantu un Direktīvu 2008/115/EK⁴.

2. Valsts tiesības

7 *Loi du 18 décembre 2015 relative à la protection internationale et à la protection temporaire* [2015. gada 18. decembra likums par starptautisko aizsardzību un pagaidu aizsardzību] (2015. gada 28. decembra oficiālais izdevums *Mémorial A255*) (turpmāk tekstā – “2015. gada 18. decembra likums”) ir noteikts:

“5. pants:

Atkarīgam nepilngadīgajam ir tiesības ar vecāku vai jebkura cita pieauguša ģimenes locekļa vai pieaugušas personas, kuram attiecībā uz viņu ir aizgādības tiesības, vai ar *ad hoc* administratora starpniecību iesniegt starptautiskās aizsardzības pieteikumu.”

“28. pants:

[..]

2. Papildus gadījumiem, kad pieteikums netiek skatīts, piemērojot 1. punktu, ministrs par nepieņemamību, nepārbaudot, vai starptautiskās aizsardzības piešķiršanas nosacījumi ir ievēroti, var lemt šādos gadījumos:

a) starptautisko aizsardzību piešķirusi cita Eiropas Savienības dalībvalsts; [..].”

III. Faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

8 Sīrijas pilsoņi A kungs un B kundze starptautiskās aizsardzības statusu sev un saviem nepilngadīgiem bērniem ieguva Grieķijā 2018. gada 16. novembrī. 2019. gada 17. decembrī viņi starptautiskās aizsardzības pieteikumu sev un saviem bērniem iesniedza Luksemburgas Lielhercogistē. 2020. gada 27. janvārī viņi iesniedza starptautiskās aizsardzības pieteikumu savam bērnam C, kurš šajā laikposmā piedzima Luksemburgas Lielhercogistē.

9 2020. gada 11. februārī Luksemburgas iestādes, pamatojoties uz Direktīvu 2008/115/EK, pieprasīja Grieķijas iestādēm atpakaļuzņemt A kungu un

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

B kundzi un viņu nepilngadīgos bērnus; šo pieprasījumu Grieķijas iestādes pieņēma 2020. gada 12. februārī.

- 10 Ar 2020. gada 13. februāra lēmumu, pamatojot ar 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ministrs starptautiskās aizsardzības pieteikumus atzina par nepieņemamiem, pamatojot ar to, ka prasītājiem piešķirts bēgļa statuss Grieķijā, un izdeva rīkojumu viņiem atstāt teritoriju.
- 11 2020. gada 4. martā prasītāji cēla prasību atcelt 2020. gada 13. februāra lēmumu.
- 12 Ar 2020. gada 3. augusta spriedumu *Tribunal administratif* noraidīja šo prasību, izņemot to, kas attiecas uz bērnu C. Šā sprieduma motīvi ir konkrēti šādi:

“[...] ne no viena administratīvajā lietā esoša elementa neizriet, ka dienā, kad ministrs pieņēma šo lēmumu, proti, 2020. gada 13. februārī, bērnam [C] Grieķijas iestādes ir piešķirušas bēgļa statusu. Tik tiešām, savā 2020. gada 12. februāra elektroniskajā pastā Grieķijas iestādes tieši norāda, ka [tās] savā teritorijā uzņēmus visus [...] ģimenes locekļus, pamatojoties uz Direktīvas 2008/115/EK 6. pantu, pamatojot viņu uzņemšanu ar to, ka “1.–7.” ģimenes locekļiem, proti, visiem ģimenes locekļiem, ir piešķirts bēgļa statuss, izņemot [bērnu C], jo viņš sarakstā ir astotais. Turklāt valdības pārstāvis savā atbildes rakstā tieši norāda, ka bērnam [C] oficiāli vēl neesot piešķirts bēgļa statuss un ka, atgriežoties Grieķijā, tas viņam tiktu piešķirts tikai tad, ja tiktu veiktas visas ar to saistītās administratīvās procedūras. Tāpēc bērns [C] jāuzskata par tādu, kuram nav piešķirta starptautiskā aizsardzība, bet par personu, kas lūdz starptautisko aizsardzību, jo valsts puse citstarp nesniedz nekādu tiesisku pamatu to savu apgalvojumu pamatošanai, atbilstīgi kuriem bērnam, kura vecāki ieguvuši minēto statusu, automātiski jāpiešķir bēgļa statuss. [...] apstrīdētais lēmums attiecībā uz [bērnu C] ir jāatceļ [...]”

Tribunal administratif noraidīja citus pamatus, kurus prasītāji izmantoja, lai norādītu uz materiāla un medicīniska rakstura grūtībām un risku Grieķijā piedzīvot tādas dzīves apstākļus, kuri būtu pielīdzināmi necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei.

- 13 2020. gada 27. augustā Grieķijas iestādes apstiprināja, ka astoņi ģimenes locekļi tiksot atpakaļuzņemti Grieķijas teritorijā un ka pēc bērna C ierašanās un reģistrācijas viņš saņemšot uzturēšanās dokumentu, kas līdzvērtīgs citu ģimenes locekļu uzturēšanās dokumentiem, un varēs izmantot tādu pašu atbalstu, kāds piešķirts tiem, kuriem ir starptautiskā aizsardzība Grieķijā.

Grieķijas iestāžu vēstule formulēta šādi:

“Kā jau norādīts Jūsu elektroniskajā pastā, kompetentās valsts iestādes atbilstīgi Direktīvas 2008/115/EK 6. pantam ir piekritušas atpakaļuzņemt Sīrijas pilsoņu [...] ģimeni (visus 8 tās locekļus), pamatojot ar to, ka visiem ģimenes locekļiem, izņemot nepilngadīgo [C], kurš dzimis Luksemburgā [...] ar patvērumu saistītās Grieķijas iestādes ir piešķirušas bēgļa statusu un izsniegušas uzturēšanās atļauju,

kas derīga no... līdz.... [As already mentioned in your email, the competent national authorities have conceded in readmitting the ... family of Syrian nationals (all 8 members), according to art. 6 of Directive 2008/15/EC, on the grounds that all family members, with the exception of the minor [C], born in Luxemburg on..., were granted refugee status by the Greek Asylum Authorities and provided with residence permits valid from ... to ...]

Īpaši atsaucoties uz [pēdējo minēto] [C], mēs vēlētos Jūs informēt, ka viņam kā starptautiskās aizsardzības saņēmēja ģimenes loceklim, ģimenei ierodoties Grieķijā, pēc vecāku pieprasījuma un pēc tam, kad iesniegta bērna dzimšanas apliecība, tiks izsniegta uzturēšanās atļauja ar tādu derīguma termiņu, kāds ir šim saņēmējam, un viņš saņems visas priekšrocības, kuras minētas no 24. līdz 35. pantā Direktīvā 2011/95/ES atbilstīgi valsts tiesiskajam regulējumam[.]. [With reference in particular to the [latter], [C], we would like to inform you that as family member of beneficiary of international protection, he shall receive, upon the arrival of the family to Greece, at the request of his parents and the production of the child's birth certificate, a residence permit with the duration of the validity of the permit of the beneficiary, and shall be entitled to all the benefits referred to in Articles 24 to 35 of the Directive 2011/95/EU, in line with the national legal framework [..]]

- 14 Ar 2020. gada 8. decembra lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ministrs bērna C starptautiskās palīdzības pieteikumu atzina par nepieņemamu, pamatojot ar to, ka viņam esot piešķirts bēgļa statuss Grieķijā. Šā lēmuma pamatojums ir šāds:

“[.] jāatgādina, ka ar ministra 2020. gada 13. februāra lēmumu starptautiskās aizsardzības pieteikumi attiecībā uz visu ģimeni tika atzīti par nepieņemamiem, jo Jums piešķirta starptautiskā aizsardzība Grieķijā.

[..]

Tā kā Tribunal administratīf nolēma atcelt tikai to ministra lēmuma daļu, kas attiecas uz Jūsu dēlu [C], ir jāuzsver, ka lēmums par nepieņemamību, kas pasludināts saistībā ar tiem iesniegtajiem starptautiskās aizsardzības pieteikumiem, kurus iesnieguši septiņi pārējie Jūsu ģimenes locekļi, ir ieguvis likumīgu spēku un šobrīd ir izpildāms.

Tomēr ir jāatgādina, ka 2020. gada 12. februārī Grieķijas iestādes pirmo reizi Luksemburgas iestādēm apstiprināja, ka tās Jūsu dēlam izsniegsot uzturēšanās atļauju, kad atgriezīsieties Grieķijā.

2020. gada 27. augustā [..] Grieķijas iestādes [..] attiecībā uz Jūsu Luksemburgā dzimušo dēlu precizēja, ka viņam tiks izsniegta uzturēšanās atļauja, kas līdzvērtīga Jūsu uzturēšanās atļaujai, un ka viņam būs pieejamas visas priekšrocības, kuras saistītas ar bēgļa statusu Grieķijā, atbilstīgi Direktīvas 2011/95/ES 24. līdz 35. pantam.

Visbeidzot, 2020. gada 4. novembrī saistībā ar uzņemšanas pieteikumu, kas adresēts Grieķijas iestādēm, kas attiecas tikai uz Jūsu dēlu [C], par pamatu ņemot Dublinas III regulu, tās atkārtoti apstiprināja, ka [C] pēc Jūsu ierašanās Grieķijā iegūs visas tiesības, kas saistītas ar bēgļa statusu, tikai pamatojoties uz viņa vecāku pieprasījumu. Grieķija turklāt atteica atpakaļuzņemšanu, par pamatu ņemot Dublinas III regulu, jo Jums jau piešķirts bēgļa statuss un to, ka [atkārtota uzņemšana] Grieķijā ir saskaņota attiecībā uz visu ģimeni, tostarp arī [C].

[Tāpēc atbilstīgi 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunktam] *starptautiskās palīdzības pieteikums attiecībā uz Jūsu dēlu [C] arī ir nepieņemams [..].*

Turklāt bērna prioritārajās interesēs, tād [C] interesēs nepārprotami ir dzīvot un augt kopā ar saviem vecākiem, respektīvi – saglabāt ģimenes vienotību. Tieši uz Jums attiecas pienākums pamest teritoriju un doties uz Grieķiju un tād [C] interesēs noteikti ir palikt kopā ar saviem vecākiem un būt kopā ar Jums, dodoties uz Grieķiju, vēl jo vairāk tāpēc, ka viņam Grieķijas iestādes sniegušas formālu un tiešu garantiju attiecībā uz tām tiesībām, kas viņam ir kā starptautiskās aizsardzības saņēmējam.

Visbeidzot, jānorāda, ka no tiem elementiem, kuri ir mūsu rīcībā, ne Jums, ne Jūsu dēlam nebūtu jābaidās no necilvēcīgas un pazemojošas attieksmes Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. panta vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. panta izpratnē.

[..]”

- 15 2020. gada 28. decembrī prasītāji cēla *Tribunal administratif* prasību atcelt šo lēmumu.

IV. Apsvērumi

1. Prasītāju argumenti

- 16 Prasītāji apgalvo, ka ir kurdu etniskajai grupai piederoši sīrieši. Grieķijā viņi neesot atraduši meklēto aizsardzību un drošību. Būdami starptautiskās aizsardzības pieteicēji, viņu izmitināšanas apstākļi bijuši ļoti primitīvi un viņi esot zaudējuši visas tiesības uz izmitināšanu, kad ieguva šo statusu. Viņi dzīvojuši tādā trūkumā, ka bijuši spiesti rakāties restorānu atkritumu kastēs, lai atrastu pārtiku. Viņu bērni neesot gājuši skolā. Viņi dēļ savas piederības kurdu etniskajai grupai esot bijuši agresijas objekts. Tad, kad viņu bērnam [D] konstatēts vēzis, viņiem vajadzējis viņu vest uz slimnīcu, kura atradies 350 kilometrus no viņu dzīvesvietas. Bērna ārstēšanas laikā, kas ilgusi vairākus mēnešus, viņi esot gulējuši parkos vai pie paziņām. Pēc tam, kad vairākus mēnešus viņi esot cerējuši uz to, ka viņiem tiks piešķirta jauna izmitināšanas vieta, baidoties no tā, ka nāksies dzīvot uz ielas, un tāpēc, ka B kundze bija stāvoklī, prasītāji nolēmuši doties uz

Luksemburgu. Pēc ierašanās Luksemburgā viņu bērns [D] esot ārstēts, viņš esot bijis onkologu uzraudzībā un sācis atlabt.

- 17 Saistībā ar tiesību aktiem prasītāji norāda, ka ir pārkāpts 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunkts, ar kuru valsts tiesībās transponēts Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts. Šī norma neattiecoties uz viņu dēla C situāciju un tā esot piemērojama tikai, ja attiecīgā persona būtu saņēmusi starptautisko aizsardzību. Turklāt neesot nekādu pierādījumu, ka šī aizsardzība viņam tiks piešķirta, ierodoties Grieķijā, ciktāl uzturēšanās atļaujas piešķiršana esot atkarīga no viņu pašu veicamiem pasākumiem. Turklāt, pat ja pieņem, ka viņi veic nepieciešamos pasākumus, Grieķijas iestādes neesot pieņēmušas nepārprotamas saistības piešķirt statusu, bet gan tikai norādījušas iespēju iegūt labumus, kuri pienākas tam, kurš saņem starptautisko aizsardzību. Visbeidzot, C nogādāšana Grieķijā nozīmētu liegt to tiesību, kuras viņam ir kā starptautiskās aizsardzības pieteicējam, it īpaši tiesību individuāli izskatīt viņa pieteikumu, lietderīgo iedarbību.
- 18 Turklāt ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts Dublīnas III regulas 21. panta 1. punkts, jo ministram būtu vajadzējis plānot bērna C nosūtīšanu, pamatojoties uz minēto regulu, ciktāl Grieķijā viņš nebūtu starptautiskās aizsardzības ieguvējs, bet gan tikai uzskatīts par tās pieteicēju.
- 19 Prasītāji atsaucas uz ECPAK 3. panta pārkāpumu un Hartas 4. panta pārkāpumu, jo Grieķija esot “*sistēmisku nepilnību paraugs*”. Šajā ziņā viņi atsaucas uz 2011. gada 21. janvāra spriedumu M.S.S. pret Beļģiju un Grieķiju (EP:ECT:2011:0121JUD003069609), kurā ECT esot nospriedusi, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumu iesniedzēju uzņemšanas apstākļus Grieķijā skar attieksme, kura neatbilst ECPAK 3. pantam un Hartas 4. pantam. Šajā ziņā viņi atsaucas arī uz Tiesas 2019. gada 19. marta spriedumiem *Ibrahim u.c.*(C-297/17, C-318/17, C-319/17 un C-438/17, EU:C:2019:219) un *Jawo* (C-163/17, EU:C:2019:218).
- 20 Turklāt apstrīdētais lēmums neatbilstot Hartas 24. pantam. C prioritārajās interesēs esot viņa pieteikumu skatīt Luksemburgā. Ministrs nepamatojot sava lēmuma samērīgumu. Savā 2001. gada 21. decembra spriedumā *Šen* pret Nīderlandi (EP:ECT:2001:1221JUD003146596) ECT nosprieda, ka sabiedrības interešu un bērna interešu līdzsvarošanā jāņem vērā trīs faktori: bērna vecums, situācija izcelsmes valstī un atkarības no vecākiem līmenis. Šo pieeju tā esot precizējusi 2014. gada 3. oktobra spriedumā *Jeunesse* pret Nīderlandi (EK:ECT:2014:1003JUD001273810). C prioritārajās interesēs esot palikt ar savu ģimeni Luksemburgā. Šajā sakarā prasītāji atsaucas uz pārējo ģimenes locekļu neaizsargātību, traumām, ko vides maiņa varētu nodarīt viņu bērniem, un materiālo trūkumu, kuram visa ģimene būtu pakļauta Grieķijā. Visbeidzot, prasītāji norāda uz Hartas 4. panta pārkāpšanas risku, kuru radītu izraidīšana. Šajā sakarā viņi atsaucas uz 2017. gada 16. februāra spriedumu C.K. u.c. (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, 68. punkts), kurā Tiesa nosprieda, ka uz dabiskas saslimšanas – psihiskas vai fiziskas – rezultātā izraisītām ciešanām var

attiekties ECPAK 3. pants, ja to pastiprina vai var pastiprināt attieksme, par kuru iestādes var tikt sauktas pie atbildības.

- 21 Visbeidzot, jāuzdod Tiesai prejudiciāli jautājumi, kuri varētu būt formulēti šādi:

“Vai [Direktīvas 2013/32/ES] 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts ļauj dalībvalstij starptautiskas aizsardzības pieteikumu atzīt par nepieņemamu, pamatojot ar to, ka cita dalībvalsts tai apstiprina, ka tā ar nosacījumu, ka attiecīga persona izpilda visas nepieciešamās formalitātes, piešķirs šai personai uzturēšanās atļauju, kā arī visas tiesības, kuras garantētas [Direktīvas 2011/95/ES] 24. līdz 35. pantā?”

2. Vai apstiprinošas atbildes gadījumā uz pirmo jautājumu lēmums par Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta a) apakšpunkta piemērošanu vai nepiemērošanu bērnam jānoraida vai to var noraidīt, pamatojoties uz bērna starptautiskajām tiesībām, konkrēti Bērna tiesību starptautisko konvenciju vai ar Bērnu tiesību komitejas judikatūru?”

2. Ministra argumenti

- 22 Ministrs izvirza prasījumu noraidīt prasību. Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma pamatā ir 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunkts. Šī tiesību norma neesot nepiemērojama tikai tāpēc, ka bērns C vēl oficiāli nav saņēmis starptautisko aizsardzību Grieķijā – aizsardzību, kuru Grieķijas iestādēm nebija iespējams viņam sniegt, jo viņš atrodas Luksemburgas teritorijā. Turklāt Grieķijas un Luksemburgas iestādes esot pienācīgi ņēmušas vērā bērna prioritārās intereses. Tā kā A kungam un B kundzei piešķirta starptautiskā aizsardzība Grieķijā, viņu bērni – pat tie, kuri dzimuši pēc šā statusa piešķiršanas –, *de facto* saņemtu to pašu aizsardzību. Tik tiešām, Grieķijas iestādes esot nepārprotami atzinušas, ka C neesot starptautiskās aizsardzības pieteicējs, bet gan viņam jau esot šāda aizsardzība, jo viņa vecākiem tikai jānokārto viņa administratīvais statuss. Grieķijas iestādes esot noraidījušas bērna C uzņemšanas pieteikumu, ko iesniegušas Luksemburgas iestādes, pamatojot ar Dublinas III regulu, tāpēc, ka bērns esot jāuzskata par starptautiskās aizsardzības saņēmēju. Šajā sakarā ministrs atsauca uz Grieķijas iestāžu 2020. gada 4. novembra un 2020. gada 27. augusta elektroniskajiem pastiem. Šajā pēdējā elektroniskajā pastā tās atsauca uz tiesībām, kas piešķirtas starptautiskās aizsardzības saņēmējam, un Direktīvā 2011/95 minētajām tiesību normām, kas pierādot, ka tās uzskata C par starptautiskās aizsardzības saņēmēju.
- 23 Otrkārt, esot pareizi, ka ministrs ir pieņēmis pirmo lēmumu attiecībā uz visu ģimeni, lai izvairītos no bērna interešu prioritātes principa neievērošanas. C interese neesot palikt Luksemburgas teritorijā, bet kopā ar savu ģimeni doties uz Grieķiju, kur visiem pārējiem ģimenes locekļiem ir starptautiskā aizsardzība. Valsts judikatūra apstiprinot to, ka situācija ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu nepilngadīgam bērnam pat, ja viņš dzimis Luksemburgā, atbilst tai situācijai, kāda ir viņa vecāku pieprasījumam.

- 24 Saistībā ar pamatu, kas balstīts uz ECPAK 3. panta un Hartas 4. panta pārkāpumu, ministrs atsaucas uz *Tribunal administratif* 2020. gada 3. augusta spriedumu, kurā nospriests, ka prasītāji, atgriežoties Grieķijā, nav pakļauti riskam būt par tādas attieksmes objektu, kas ir pretrunā šiem noteikumiem. Neviens nopietns arguments neļaujot uzskatīt, ka bērns C varētu būt personīgi pakļauts riskam saņemt šādu attieksmi.

V. Iesniedzējtiesas vērtējums

- 25 Būtībā otrā prasītāju ierosinātā jautājuma mērķis ir noskaidrot, vai šajā konkrētajā gadījumā lēmums par starptautiskās aizsardzības pieteikuma nepieņemamību atbilst Hartas 24. pantam, kas Savienības tiesībās nostiprina bērnu interešu prioritātes principu.
- 26 *Tribunal* atgādina savu 2020. gada 3. augusta spriedumu, kurā tā konstatēja, ka ministra 2020. gada 13. februāra lēmuma pieņemšanas dienā nekas neliecināja par to, ka bērnam C Grieķijas iestādes piešķirušas bēgļa statusu, nedz, ka bērnam automātiski piešķirts bēgļa statuss tad, kad viņa vecākiem piešķirts minētais statuss.
- 27 2018. gada 4. oktobra spriedumā *Ahmedbekova* (C-652/16, ES:C:2018:801, 68. punkts) Tiesa nosprieda: “*Jānorāda, ka Direktīvā 2011/95 nav paredzēta šāda bēgļa statusa vai alternatīvās aizsardzības statusa paplašināšana, to attiecinot uz personas, kurai tas ir piešķirts, ģimenes locekļiem. Faktiski no šīs direktīvas 23. panta izriet, ka tā vienīgi uzliek dalībvalstīm pienākumu pielāgot savus valsts tiesību aktus tā, ka šāda statusa saņēmēja ģimenes locekļi minētās direktīvas 2. panta j) punkta izpratnē var, ja viņi paši atsevišķi neatbilst nosacījumiem tāda paša statusa piešķiršanai, pieprasīt noteiktas priekšrocības, kuras tostarp ietver uzturēšanās atļaujas izsniegšanu, piekļuvi nodarbinātībai vai izglītībai un kuru mērķis ir saglabāt ģimenes vienoību*”.
- 28 No tā izriet, ka starptautiskās aizsardzības saņēmēja ģimenes locekļi automātiski neiegūst to pašu statusu, lai gan praksē viņiem ir piekļuve tām pašām priekšrocībām, kādas ir šīs aizsardzības saņēmējam.
- 29 Grieķijas iestādes 2020. gada 27. augusta vēstulē atzīst, ka bērnam C nav piešķirta starptautiskā aizsardzība šajā valstī, un norāda, ka viņam varēs piešķirt uzturēšanās atļauju, kā arī tās priekšrocības, kuras minētas Direktīvas 2011/95 24. līdz 35. pantā, ar nosacījumu, ka vecāki to pieprasa un iesniedz sava bērna dzimšanas apliecību.
- 30 Turklāt nekas nenorāda uz to, ka Grieķijas tiesībās būtu paredzēta automātiska bēgļa statusa piešķiršana starptautiskās aizsardzības saņēmēju nepilngadīgajiem bērniem. Grieķijas iestādes tikai precizē, ka bērns C varētu saņemt tās pašas priekšrocības, kas piešķirtas viņa vecākiem, tieši nenorādot, ka viņam tiktu piešķirts bēgļa statuss.

- 31 Tādējādi, stingri piemērojot 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ministrs nevarētu pieņemt apstrīdēto lēmumu. Proti, Grieķijas iestādes bērnam C nav piešķirušas bēgļa statusu un 2020. gada 27. augusta vēstulē nav paredzēts viņam šādu statusu piešķirt tad, kad viņš ieradīsies Grieķijā. Tās atsaucas tikai uz priekšrocībām, kuras piešķirtas starptautiskās palīdzības saņēmējiem.
- 32 Lietā Vācijas Federatīvā Republika (C-720/20) ceturtais Tiesā iesniegtais prejudiciālais jautājums ir formulēts šādi: “[..] vai attiecībā uz nepilngadīgu bērnu, kas dalībvalstī ir iesniedzis starptautiskās aizsardzības pieteikumu, var pieņemt lēmumu par nepieņemamību, pēc analogijas piemērojot Direktīvas 2013/32/ES 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu, arī tad, ja citā dalībvalstī ir piešķirta starptautiskā aizsardzība nevis pašam bērnam, bet gan viņa vecākiem?”
- 33 Pretēji Vācijas iestādēm, kuras šajā lietā pieņēma lēmumu, pamatojoties uz Dublīnas III regulu, Luksemburgas iestādes šajā lietā pieņēma lēmumu, par pamatu ņemot 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ar kuru valsts tiesībās transponēts Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts.
- 34 Grieķijas iestādes apliecina, ka, bērnam C ierodoties Grieķijā, tikšot piešķirtas tās pašas priekšrocības, kas piešķirtas viņa ģimenes locekļiem, kuriem visiem šajā valstī ir bēgļa statuss. Ciktāl ministrs apstrīdēto lēmumu ir pamatojis ar to, ka bērnam C ir piešķirtas priekšrocības, kas saistītas ar šo statusu, jāinterpretē formulējums “[cita dalībvalsts] ir piešķīrusi starptautisko aizsardzību”, kas norādīts Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā, skatot kopā ar Direktīvas 2011/95 23. pantu par ģimenes vienotības saglabāšanu, kā arī ar Hartas 24. pantu.

VI. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojums

- 35 Valsts tiesai ir pienākums nodrošināt Savienības tiesību normu pilnīgu iedarbību, vajadzības gadījumā nepiemērojot valsts tiesību normas ⁵.
- 36 Šajā konkrētajā gadījumā *Tribunal administratif* lemj pēdējā instancē. Tai ir jāinterpretē formulējums “[cita dalībvalsts] ir piešķīrusi starptautisko aizsardzību”, kas norādīts Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunktā. Ciktāl citi pamati, uz kuriem atsaucas prasītāji, ir būtiski tikai tad, ja ministrs varēja pamatot apstrīdēto lēmumu ar 2015. gada 18. decembra likuma 28. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ar kuru valsts tiesībās tiek transponēts Direktīvas 2013/32 33. panta 2. punkta a) apakšpunkts, šī interpretācija Tiesai ir nepieciešama, lai pasludinātu savu spriedumu.

⁵ Spriedums, 1978. gada 9. marts, *Simmenthal* (106/77, ES:C: 1978:49).

VII. Prejudiciālais jautājums

37 *Tribunal administratif* lūdz Eiropas Savienības Tiesu sniegt prejudiciālu nolēmumu par šādu jautājumu:

Vai Direktīvas 2013/32/ES par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai 33. panta 2. punkta a) apakšpunktu, lasot kopsakarā ar Direktīvas 2011/95/ES par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu 23. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 24. pantu, var interpretēt tādējādi, ka ar to tiek ļauts atzīt par nepieņemamu starptautiskās aizsardzības pieteikumu, ko vecāki ir iesnieguši sava nepilngadīgā bērna vārdā un viņa interesēs citā dalībvalstī (šajā gadījumā Luksemburgā), kas nav tā dalībvalsts, kura iepriekš starptautisko aizsardzību piešķirusi tikai vecākiem, kā arī bērna brāļiem un māsām (šajā gadījumā Grieķija), pamatojoties uz to, ka tās valsts iestādes, kura pēdējiem minētajiem ir piešķirusi starptautisko aizsardzību pirms viņu izbraukšanas un bērna piedzimšanas, garantē, ka bērnam ierodoties un pārējiem ģimenes locekļiem atgriežoties, šim bērnam varēs tikt piešķirta uzturēšanas atļauja un tās pašas priekšrocības, kas piešķirtas tiem, kuri saņēmuši starptautisko aizsardzību, ja tās tomēr neapstiprina, ka viņam personīgi tiks piešķirts starptautiskās aizsardzības statuss?

DARBA VĒRTĒJUMS